

азъ съмъ благородна?

Ив. Добре, нѣ що съмъ азъ кривъ, тъй ма на-
чилъ покойниятъ ми масторъ .

Цвет. Твоятъ масторъ е билъ да ти кажа, мага-
ре, ты трѣбва да бѣдешъ памятливъ, разумъ ли ?

Ив. Слугата са учи отъ чорбаджиятъ .

Цвет. Не видишъ ли какъ съмъ са промѣнила.
Да знаешъ, не съмъ ты вѣчъ азъ масторица. Г-жа
Фрау фонъ, или ма—ма— .

Ив. Защо сте ма викали ма—майс — Г-жа, тъй
да кажа .

Цвет. За три часа неможешъ да изречешъ една
дума .

Ив. Пелтечимъ малко языкътъ, та за това немога
да изрека за скоро .

Цв. Махниса отъ тука, немога да търпя мириз-
мата ты. Анчице, дай малко тѣмянъ за да поизле-
зи вунята .

Ив. Знаешъ ли масторице, онзи нашъ бѣлъ ку-
таракъ ?

Цвет. У! не говорими такива думы .

Ив. Не сте ли го убили сами съ рѣката си.

Цвет. Ухъ, ухъ! Анчице, Анчице! дай малко
оцетъ за да туря подъ носа си, до гдѣ то не
съмъ паднала у несвѣсъ .

[Анка. Донася тѣмянъ и кади.]